

Chương 200: Ngủ lại

Rốt cuộc nuốt xuống xong, Lâm Yên mỉm cười mở miệng, nói một câu: “Ừm, ăn ngon!”

Ăn ngon???

Bùi Vũ Đường nhìn biểu cảm nụ cười của Lâm Yên, có chút hoài nghi thế giới, vội vàng cũng gấp một đĩa cá kho.

Sau khi ăn xong ...

Hiện tại hẳn đã vô cùng sâu sắc tin một chuyện: Chị dâu đối với anh cả, tuyệt đối là tình yêu đích thực!

Sau đó, mọi người liên bắt đầu ăn cơm.

Lâm Yên nếm thử mỗi món ăn một lần, nghĩ phải có một món ăn có thể ăn chứ? Kết quả, một món có thể ăn đều không có!

Lâm Yên vừa vui đầu lừa cơm vừa tò mò không thôi nhìn chăm chăm Bùi Duật Thành.

Kết quả, cô tận mắt nhìn thấy Bùi Duật Thành mặt không đổi sắc ăn mấy món ăn kia, thật giống như hoàn toàn không cảm thấy mấy đồ ăn kia khó ăn.

Mà ở đối diện, lúc Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như ăn biểu cảm giống như cũng rất bình tĩnh. Thế cho nên Lâm Yên lập tức cũng đã bắt đầu hoài nghi bản thân...

Đây là tình huống như thế nào vậy?

Anh em ba người này ăn món ăn khó ăn như vậy tại sao cũng không có một chút phản ứng nào? Người Bùi gia khẩu vị đều nặng như vậy sao?

Ăn bữa cơm này, Lâm Yên cảm thấy, vị giác của cô đã sắp chết lặng.

Bùi Duật Thành giống như phát hiện biểu cảm của Lâm Yên có chút không đúng, “Mặn sao?”

“Không không không, không mặn không nhạt, vừa vặn tốt! Tôi chỉ có chút khát, có nước không?” Lâm Yên mở miệng.

Bùi Duật Thành đứng dậy đi rót nước.

Thừa dịp thời gian rảnh, sắc mặt của Bùi Vũ Đường lập tức trở nên vặn vẹo, “Chị dâu! Tôi cũng đã nói đi ra ngoài ăn! Chị một hai muốn ăn trong nhà! Chị đây là tội gì phải chịu đựng chứ! Hôm nay tôi cũng đã bị thương như vậy, trở về còn gặp phải loại tội này, tại sao số mạng của tôi khổ như vậy! Cho dù bị Tống Diệu Nam đánh một trận nữa, cũng tốt hơn ăn một bữa cơm của anh cả đó!”

Sắc mặt của Lâm Yên cũng đen thui một mảnh, “Thì ra các người cũng cảm thấy khó ăn? Tôi còn tưởng rằng người Bùi gia các người khẩu vị đều nặng như vậy chứ!”

Bùi Vũ Đường: “Chị dâu, hiện tại tôi đã khắc sâu tin tưởng một chuyện...”

Lâm Yên: “Gì?”

Bùi Vũ Đường: “Chị đối với anh cả của tôi, tuyệt đối là tình yêu đích thực, khó ăn như vậy cũng có thể mặt đây nụ cười ăn xong, đây là yêu đến cỡ nào mới có thể làm được? Ngoài hai anh em chúng tôi, chị dâu, chị là người duy nhất dám ăn cơm anh tôi nấu! Chị dâu, chị quả nhiên là người định mệnh của anh cả tôi đấy!”

Lâm Yên: “...” định mệnh cái đâu cậu...

Chờ Bùi Duật Thành bùng nước trở về, Bùi Vũ Đường nhanh chóng lừa xong một chén cơm, lập tức “Xoát” đứng lên, “Em ăn xong rồi! À, em là một tay đua xe của đội xe nhỏ dỏm không quyền không thể không bồi cảnh, em sẽ không ở lại qua đêm, em về chỗ của em nha! Bye anh cả, bye chị dâu!”

Bùi Nam Nhứ lau lau miệng, cũng đứng lên, “Anh cả, chị dâu, hai người từ từ ăn, ngày mai chạy show, em cũng đi trước.”

Sau đó, chỉ còn lại một mình Lâm Yên bị thương ở lại nơi đó đối mặt một bàn đồ ăn: "...???"

Các người liên chạy như vậy?

Phòng khách, trong khoảng thời gian ngắn chỉ còn lại có hai người Lâm Yên cùng Bùi Duật Thành.

Lâm Yên cắn răng, yên lặng ăn hai chén cơm, uống ba ly nước lớn, sau đó yên lặng giúp đỡ Bùi Duật Thành cùng nhau thu dọn chén đĩa.

Thu dọn chén đĩa xong, Lâm Yên và Bùi Duật Thành cùng nhau rửa chén. Vừa rửa vừa suy nghĩ, chờ rửa chén đĩa xong, cô sẽ có thể đi rồi chứ? Nhưng phải chủ động nói như thế nào?

Hình tượng của cô hẳn là hận không thể mỗi một phút mỗi một giây đều cùng Bùi Duật Thành ở bên nhau, giống như không thể chủ động nhắc tới đi khỏi...

Lâm Yên vừa đang rửa chén vừa suy nghĩ thất thân, lúc này, cổ tay lại đột nhiên bị một bàn tay hơi lạnh nắm lấy.

Lâm Yên lập tức giật mình, vội nhìn Bùi Duật Thành ở bên cạnh, "A, Bùi tiên sinh, chuyện gì vậy?"

"Buông đi, để tôi rửa." Bùi Duật Thành nhìn chăm chăm mấy cái chén Lâm Yên rửa, giọng điệu giống như có chút bất đắc dĩ.

Lúc này ánh mắt Lâm Yên mới nhìn tới chén mình rửa, xong đời, bởi vì thất thân, không có khống chế tốt sức lực, chén bị cô rửa hỏng vài cái...

Lâm Yên đâu đây buồn bực, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi... Từ nhỏ sức lực của tôi khá lớn...”

Bùi Duật Thành: “Đi bên ngoài chờ tôi.”

Lâm Yên: “À, được...”